

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1682. usque ad annum 1690

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1781

VD18 90119231

§. 80. Sacræ Inquisitionis Judicium de Michaelis Molinos doctrina.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67608](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67608)

§. LXXX.

Sacræ Inquisitionis iudicium de Michaelis Molinos doctrina.

Sæc. XVII.
A. C. 1685.

Interim Romæ Molinosii caussa per integrum ferme biennium summo silentio, ac maxima sedulitate agitabatur: serio etiam in ejus socios, ac doctrinæ fautores inquirebatur: tandem etiam diē nona Februarii Anno Christi millesimo sexcentesimo octogesimo septimo Vespinianus Comes, ejusque Uxor, necnon Paulus Rochius Principis Burghesii Confessarius cum aliis plusquam ducentis custodiæ dabantur: die autem tertia Septembris Simon, & Antonius Maria de Leone fratres, eoque Moniales sibi commissas eadem huc inficere conati essent, ad carceres raptabantur: Eadem quoque die coram Innocentio XI. Papa, ejusque jussu sacræ Inquisitionis Cardinales ac Theologi generalem habuerunt Congregationem, in qua octo & sexaginta Michaelis Molinosii propositiones damnarunt, edito hoc decreto: „Ad abolendam perniciosissimæ hæresis pravitatem, quæ in plerisque mundi partibus, non sine maximo animarum discrimine invaluit, rigor debet Apostolicus excitari, ut Pontificiæ Sollicitudinis auctoritate

*Argentre
Collect. Jud.
tom. 3.
Carpz. in
dissert. de
Relig. quiet.*

Hist. Eccles. Tom. LXV.

U

„tate

Sæc. XVII. „tate & providentia, Hæreticorum pro- „scrip-
 A. C. 1685. „tervia in ipsis suæ falsitatis conatibus „Mic-
 „elidatur, & Catholicæ veritatis lu- „pr-
 „men in Ecclesia Sancta resplendens, „po-
 „eam utique demonstret ab omni exe- „scri-
 „cratione falsorum dogmatum expia- „ipse
 „tam. Cum igitur compertum fuerit, „est,
 „quemdam Michaellem de *Molinos* per- „I.
 „ditionis filium, prava dogmata tum „ann
 „verbo, tum scriptis passim docuisse, „II.
 „& in praxim deduxisse, quæ in præ- „sect
 „textu orationis quietis contra doctri- „II
 „nam & usum a SS. Patribus ab ipsis „offi-
 „Ecclesiæ nascentis primordiis rece- „ger
 „ptum, fideles a vera religione, & „De
 „Christianæ pietatis puritate, in maxi- „&
 „mos errores, & turpissima quæque in- „exa
 „ducebant. Sanctissimus Dominus No- „I
 „ster, Innocentius Papa XI. cui cordi „ini
 „est, ut Fidelium animæ sibi ex alto „&
 „commissæ, purgatis pravæ opinionio- „ope
 „num erroribus, ad optatum Salutis „V
 „portum tuto pervenire possint, pro re „lat
 „tam gravi auditis pluries coram se „ad
 „Eminentissimis & Reverendissimis DD. „De
 „Cardinalibus in tota Republica Chri- „ac
 „stiana generalibus Inquisitoribus, ac „ren
 „pluribus in sacra Theologia Magistris, „du
 „eorumque suffragiis, tum voce, tum „ha
 „scripto susceptis, matureque perpen- „no
 „sis, implorata etiam sancti Spiritus „eff
 „assistencia, ad damnationem infra „scri-

Scriptarum Propositionum ejusdem Sæc. XVII.
 Michaelis de *Molinos*, a quo fuerunt A. C. 1685,
 pro suis recognitæ, & de quibus Pro-
 positionibus tanquam a se dictatis,
 scriptis, communicatis, & creditis,
 ipse convictus, & respective confessus
 est, devenire, ut, infra decrevit.,

I. „Oportet hominem suas potentias
 annihilare. Et hæc est via interna.

II. „Vota de aliquo faciendo sunt per-
 fectionis impeditiva.,

III. „Velle operari active, est Deum
 offendere, qui vult esse ipse solus a-
 gens; & ideo opus est, seipsum in
 Deo totum & totaliter derelinquere,
 & postea permanere velut corpus
 exanime.,

IV. „Activitas naturalis est gratiæ
 inimica, impeditque Dei operationes,
 & veram perfectionem, quia Deus
 operari vult in nobis sine nobis.,

V. „Nihil operando anima se annihili-
 lat, & ad suum principium redit, &
 ad suam originem, quæ est essentia
 Dei, in qua transformata remanet,
 ac divinizzata, & Deus tunc in seipso
 remanet; quia tunc non sunt amplius
 duæ res unitæ, sed una tantum, &
 hac ratione Deus vivit & regnat in
 nobis, & anima seipsam annihilat in
 esse operativo.,

Sæc. XVII. VI. „Via interna est illa, in qua non
 A. C. 1685. „cognoscitur nec lumen, nec amor,
 „nec resignatio, & non oportet Deum
 „cognoscere; & hoc modo recte proce-
 „ditur. „

VII. „Non debet anima cogitare, nec
 „de præmio, nec de punitione, nec de
 „Paradiso, nec de inferno, nec de mor-
 „te, nec de æternitate. „

VIII. „Non debet velle scire, an gra-
 „diatur cum voluntate Dei, an cum
 „eadem voluntate resignata maneat,
 „nec ne, nec opus est, ut velit cogno-
 „scere suum statum, nec proprium me-
 „hil; sed debet ut corpus exanime ma-
 „nere. „

IX. „Non debet anima reminisci nec
 „sui, nec Dei, nec cujuscumque rei
 „& in via interna omnis reflexio est ne-
 „civa, etiam reflexio ad suas humanas
 „actiones, & ad proprios defectus. „

X. „Si propriis defectibus alios scan-
 „dalizet, non est necessarium reflecte-
 „re, dummodo non adsit voluntas scan-
 „dalizandi, & ad proprios defectus non
 „posse reflectere, gratia Dei est.

XI. „Ad dubia, quæ occurrunt, an
 „recte procedatur, necne, non opus
 „est reflectere. „

XII. „Qui suum liberum arbitrium
 „Deo donavit, de nulla re debet curam
 „habere, nec de Inferno, nec de Pa-
 „radi-

„radiso: nec debet desiderium habere Sæc. XVII.
 „propriæ perfectionis, nec virtutis, nec A. C. 1685.
 „propriæ sanctitatis, nec propriæ salu-
 „tis, cuius spem purgare debet.,

XIII. „Resignato Deo libero arbitrio,
 „eidem Deo relinquenda est cogitatio
 „& cura de omni re nostra, & relin-
 „quere, ut faciat in nobis sine nobis
 „suam divinam voluntatem.,

XIV. „Qui divinæ voluntati resigna-
 „tus est, non convenit, ut a Deo rem
 „aliquam petat; quia petere est imper-
 „fectio, cum sit actus propriæ volun-
 „tatis & electionis, & est velle, quod
 „divina voluntas nostræ conformetur,
 „& non quod nostra Divinæ. Et illud
 „Evangeli *Petite & accipietis*, non est
 „dictum a Christo pro Animabus inter-
 „nis, quæ nolunt habere voluntatem.
 „Imo hujusmodi animæ eo perveniunt,
 „ut non possint a Deo rem aliquam
 „petere.,

XV. „Sicut non debent a Deo rem
 „aliquam petere; ita nec illi ob rem
 „aliquam gratias agere debent, quia
 „utrumque est actus propriæ volunta-
 „tis.,

XVI. „Non convenit Indulgentias
 „quærere pro pœna propriis peccatis
 „debita; quia melius est Divinæ Justi-
 „tiæ satisfacere, quam Divinam Mife-
 „ricordiam quærere; quoniam illud ex
 „puro

Sæc. XVII. „puro Dei amore procedit, & illud ab
 A. C. 1685. „amore nostri interessato, nec est res
 „Deo grata, nec meritoria, quia est velle
 „Crucem fugere. „

XVII. „Tradito Deo libero arbitrio,
 „& eidem relicta cura, & cognitione
 „animæ nostræ, non est amplius ha-
 „benda ratio tentationum, nec eis a-
 „lia resistantia fieri debet, nisi negativa,
 „nulla adhibita industria; & si natura
 „commovetur, oportet sinere ut com-
 „moveatur, quia est natura. „

XVIII. „Qui in Oratione utitur ima-
 „ginibus, figuris, speciebus, & pro-
 „priis conceptibus, non adorat Deum
 „in spiritu & veritate. „

XIX. „Qui amat Deum eo modo,
 „quo ratio argumentatur, aut intel-
 „lectus comprehendit, non amat verum
 „Deum. „

XX. „Afferere, quod in Oratione
 „opus est sibi per discursum auxilium
 „ferre, & per cogitationes, quando
 „Deus animam non alloquitur, igno-
 „rantia est; Deus nunquam loquitur,
 „ejus locutio est operatio, & semper
 „in anima operatur, quando hæc suis
 „discursibus, cogitationibus & opera-
 „tionibus eum non impedit. „

XXI. „In Oratione opus est manere
 „in fide obscura & universali cum quiete
 „& oblivione cujuscumque cogitationis
 „par-

„particularis, ac distinctæ Attribute- Sæc. XVII.
 „rum Dei, ac Trinitatis, & sic in Dei A.C. 1685.
 „præsentiâ manere ad illum adorandum,
 „& amandum, eique inserviendum,
 „sed absque productione actuum; quia
 „Deus in his sibi non complacet.,

XXII. „Cognitio hæc per fidem non
 „est actus a creatura productus, sed est
 „cognitio a Deo creaturæ tradita, quam
 „creatura se habere non cognoscit, nec
 „postea cognoscit, illam se habuisse;
 „& idem dicitur de amore.,

XXIII. „Mystici cum S. Bernardo in
 „scala Claustralium distinguunt qua-
 „tuor gradus, Lectionem, Meditatio-
 „nem, Orationem & Contemplationem
 „infusam. Qui semper in primo sistit,
 „nunquam ad secundum pertransit. Qui
 „semper in secundo persistit, nunquam
 „ad tertium pervenit, qui est nostra
 „contemplatio acquisita, in qua per
 „totam vitam persistendum est, dum-
 „modo Deus animam non trahat abs-
 „que eo, quod ipsa id exspectet, ad
 „contemplationem infusam, & hac
 „cessante, anima regredi debet ad ter-
 „tium gradum, & in ipso permanere,
 „absque eo, quod amplius redeat ad
 „secundum, aut primum.,

XXIV. „Qualescunque cogitationes
 „in Oratione occurrent, etiam impuræ,
 „etiam contra Deum, Sanctos, Fidem,

Sæc. XVII. „& Sacramenta, si voluntarie non nu-
 A. C. 1685. „triantur, sed cum indifferentia & re-
 „signatione tolerentur, non impediunt
 „Orationem Fidei; immo eam perfectio-
 „rem efficiunt; quia anima tunc ma-
 „gis Divinæ voluntati resignata re-
 „manet. „

XXV. „Etiam si superveniat somnus,
 „& dormitatio, nihilominus fit Oratio,
 „& contemplatio actualis; quia oratio
 „& resignatio, resignatio & oratio idem
 „sunt, & dum resignatio perdurat, &
 „oratio. „

XXVI. „Tres illæ viæ, Purgativa,
 „Illuminativa, & Unitiva, sunt absur-
 „dum maximum, quod dictum fuerit
 „in Mystica; cum non sit nisi unica via,
 „scilicet via interna „

XXVII. Qui desiderat, & amplecti-
 „tur devotionem sensibilem, non de-
 „siderat, nec quærit Deum, sed se-
 „ipsum, & male agit, cum eam desi-
 „derat, & eam habere conatur, qui
 „per viam internam incedit, tam in
 „locis sacris, quam in diebus solem-
 „nibus. „

XXVIII. „Tædium rerum spiritua-
 „lium bonum est, siquidem per illud
 „purgatur amor proprius. „

XXIX. „Dum anima interna fastidit
 „discursus de Deo, & virtutes, & fri-
 „gida

„gida remanet, nullum in seipsa sen- Sæc. XVII.
 „tiens fervorem, bonum signum est. „ A. C. 1685.

XXX. „Totum sensibile, quod ex-
 „perimur in vita spirituali, est abomi-
 „nabile, spurcum & immundum. „

XXXI. „Nullus meditativus veras
 „virtutes exercet internas, quæ non
 „debent a sensibus cognosci. Opus est
 „amittere virtutes. „

XXXII. „Nec ante, nec post Com-
 „munionem alia requiritur præparatio,
 „aut gratiarum actio (pro istis anima-
 „bus internis) quam permanentia in
 „solita resignatione passiva; quia modo
 „perfectiore supplet omnes actus virtu-
 „tum, qui fieri possunt, & fiunt in via
 „ordinaria. Et si hac occasione com-
 „munionis insurgunt motus humiliatio-
 „nis, petitionis, aut gratiarum actio-
 „nis, reprimendi sunt, quoties non di-
 „gnoscat, eos esse ex impulsu speciali
 „Dei; alias sunt impulsus naturæ non-
 „dum mortuæ. „

XXXIII. „Male agit anima, quæ pro-
 „cedit per hanc viam internam, si in
 „diebus solemnibus vult aliquo conatu
 „particulari excitare in se devotum ali-
 „quem sensum; quoniam animæ inter-
 „næ omnes dies sunt æquales, omnes
 „festivi. Et idem dicitur de locis sa-
 „cris, quia hujusmodi animabus om-
 „nia loca æqualia sunt. „

U 5

XXXIV.

Sæc. XVII. XXXIV. „Verbis & lingua gratias
 A. C. 1685. „agere Deo, non est pro animabus in-
 „ternis, quæ in silentio manere debent,
 „nullum Deo impedimentum opponen-
 „do, quod operetur in illis: & quo
 „magis Deo se resignant, experiuntur,
 „se non posse Orationem Dominicam,
 „seu *Pater Noster* recitare. „

XXXV. Non convenit animabus hu-
 „jus viæ internæ, quod faciunt opera-
 „tiones, etiam virtuosas, ex propria
 „electione & activitate, alias non essent
 „mortuæ: nec debent elicere actus a-
 „moris erga B. Virginem, Sanctos, aut
 „Humanitatem Christi; quia cum ista
 „objecta sensibilia sint, talis est amor
 „erga illa. „

XXXVI. Nulla creatura, nec B. Vir-
 „go, nec Sancti federe debent in nostro
 „corde; quia solus Deus vult illud oc-
 „cupare & possidere. „

XXXVII. „In occasione tentationum,
 „etiam furiosarum non debet anima e-
 „licere actus explicitos virtutum oppo-
 „sitarum; sed debet in supra dicto a-
 „more, & resignatione permanere. „

XXXVIII. „Crux voluntaria mortifi-
 „cationum pondus grave est & infru-
 „ctuosum; ideoque dimittenda. „

XXXIX. „Sanctiora opera & pœni-
 „tentiae, quas peregerunt Sancti, non
 „sufficiunt ad removendam ab anima
 „vel unicam adhæSIONEM. „

XL.

XL. B. Virgo nullum unquam opus Sæc. XVII, A. C. 1685.
 „exterius peregit, & tamen fuit San-
 „ctis omnibus Sanctior: igitur ad San-
 „ctitatem perveniri potest absque opere
 „exteriori.,

XLI. „Deus permittit & vult, ad
 „nos humiliandos, & ad veram trans-
 „formationem perducendos, quod in
 „aliquibus animabus perfectis, etiam
 „non arreptitiis, dæmon violentiam in-
 „ferat eorum corporibus, easque actus
 „carnales committere faciat, etiam in
 „vigilia, & sine mentis offuscatione,
 „movendo physice illorum manus, &
 „alia membra contra earum volunta-
 „tem. Et idem dicitur quoad alios
 „actus per se peccaminosos, in quo casu
 „non sunt peccata, quia in iis non ad-
 „est consensus.,

XLII. Potest dari casus, quod hujus-
 „modi violentiæ ad actus carnales con-
 „tingant eodem tempore ex parte dua-
 „rum personarum, scilicet maris & fœ-
 „minæ, & ex parte utriusque sequa-
 „tur actus.,

XLIII. „Deus præteritis sæculis San-
 „ctos efficiebat Tyrannorum ministerio;
 „nunc vero eos efficit Sanctos ministe-
 „rio Dæmonum, qui causando in eis
 „prædictas violentias, facit, ut illi se-
 „iplos magis despiciant, atque annihili-
 „ent, & se Deo resignent.,

XLIV,

Sæc. XVII. XLIV. „Job blasphemavit, & tamen
 A. C. 1685. „non peccavit labiis suis; quia fuit ex
 „Dæmonis violentia. „

XLV. Sanctus Paulus hujusmodi dæ-
 „monis violentias in suo corpore passus
 „est; unde scripsit: *Non quod volo bo-
 num, hoc ago; sed quod nolo malum, hoc
 facio.* „

XLVI. „Hujusmodi violentiæ sunt
 „medium magis proportionatum ad
 „annihilandam animam, & ad eam ad
 „veram transformationem & unionem
 „perducendam, nec alia superest via.
 „Et hæc est via facilior & tutior. „

XLVII. Cum hujusmodi violentiæ
 „occurrunt, finire oportet, ut Sata-
 „nas operetur, nullam adhibendo in-
 „dustriam, nullumque proprium cona-
 „tum, sed permanere debet homo in
 „suo nihilo, & etiamsi sequantur pollu-
 „tiones, & actus obscæni propriis ma-
 „nibus, & etiam pejora, non opus est
 „seipsum inquietare; sed foras emittendi
 „sunt scrupuli, dubia, & timores; quia
 „anima fit magis illuminata, magis ro-
 „borata, magisque candida, & acqui-
 „ritur Sancta libertas. Et præ omni-
 „bus non opus est hæc confiteri, &
 „sanctissime fit non confitendo, quia
 „hoc pacto superatur dæmon, & ac-
 „quiritur thesaurus pacis. „

XLVIII.

XLVIII. „Satanas, qui hujusmodi Sæc. XVII. A. C. 1685.
 „violentas infert, suadet deinde gra-
 „via esse delicta, ut anima se inquietet,
 „ne in via Interna ulterius progredia-
 „tur, unde ad ejus vires enervandas
 „melius est ea non confiteri, quia non
 „sunt peccata, nec etiam venialia.,

XLIX. „Job ex violentia dæmonis
 „se propriis manibus polluebat eodem
 „tempore, *quo mundas habebat ad Deum:*
 „preces (sic interpretando locum ex
 „Cap. 16. Job.)

L. „David, Hieremias, & multi ex
 „Sanctis Prophetis hujusmodi violen-
 „tias patiebantur harum impurarum
 „operationum externarum.,

LI. „In sacra Scriptura multa sunt
 „exempla violentiarum ad actus exter-
 „nos peccaminosos, uti illud de Sam-
 „sone, qui per violentiam seipsum oc-
 „cidit cum Philistæis, conjugium iniiit
 „cum alienigena, & cum Dalila me-
 „retrice fornicatus est, quæ alias erant
 „prohibita, & peccata fuissent. De
 „Judita, quæ Holoferni mentita fuit.
 „De Elisæo, qui pueris maledixit. De
 „Elia, qui combussit Duces cum tur-
 „mis Regis Achab. An vero fuerit
 „violencia immediate a Deo peracta,
 „vel dæmonum ministerio, ut in aliis
 „animabus contingit, in dubio relin-
 „quitur.,

LII. Cum

Sar. XVII. LII. „Cum hujusmodi violentiæ, et
A. C. 1685. „tiam impuræ, absque mentis offulca-
 „tione accidunt, tunc anima Deo pot-
 „est uniri, & de facto semper magis
 „unitur. „

LIII. „Ad cognoscendum in praxi,
 „an aliqua operatio in aliis personis
 „fuerit violentata, regula, quam de hoc
 „habeo, nedum sunt protestationes ani-
 „marum illarum, quæ protestantur, se
 „dictis violentiis non consensisse, aut
 „jurare non posse, quod in iis consen-
 „serint, & videre, quod sint animæ,
 „quæ proficiunt in via interna: sed re-
 „gulam sumere a lumine quodam ac-
 „tualis, cognitione humana ac Theo-
 „logica superiore, quod me certo co-
 „gnoscere facit cum interna certitudi-
 „ne, quod talis operatio est violentia:
 „& certus sum, quod lumen a Deo
 „procedit, quia ad me pervenit con-
 „junctum cum certitudine, quod a Deo
 „proveniat, & mihi nec umbram dubii
 „relinquit in contrarium, eo modo,
 „quo interdum contingit, quod Deus
 „aliquid revelando, eodem tempore
 „animam certam reddidit, quod ipse
 „fit, qui revelat, & anima in contra-
 „rium non potest dubitare. „

LIV. „Spirituales vitæ ordinariæ in
 „hora mortis se delusos invenient, &
 „confusos cum omnibus passionibus in
 „alio mundo purgandis. LV.

LV. „Per hanc viam internam per- Sæc. XVII.
 „venitur, etsi multa cum sufferentia, A. C. 1685.
 „ad purgandas & extinguendas omnes
 „passiones, ita quod nihil amplius sen-
 „titur, nihil, nihil, nec ulla sentitur in-
 „quietudo, sicut corpus mortuum, nec
 „anima se amplius commoveri finit. „

LVI. „Duæ leges, & duæ cupidita-
 „tes, animæ una, & amoris proprii
 „altera, tam diu perdurant quam diu
 „perdurat amor proprius; unde, quan-
 „do hic purgatus est, & mortuus, uti
 „fit per viam internam, non adsunt
 „amplius illæ duæ leges, & duæ cu-
 „piditates, nec ulterius lapsus aliquis
 „incurritur, nec aliquid sentitur am-
 „plius, nequidem veniale peccatum „

LVII. „Per contemplationem acqui-
 „sitam pervenitur ad statum non fa-
 „ciendi amplius peccata, nec morta-
 „lia nec venialia. „

LVIII. „Ad hujusmodi statum pervé-
 „nitur non reflectendo amplius ad pro-
 „prias operationes; quia defectus ex
 „reflexione oriuntur. „

LIX. „Via internâ sejuncta est a con-
 „fessione, a Confessariis, & a casibus
 „conscientiæ, a Theologia, & a Phi-
 „losophia. „

LX. „Animabus provectis, quæ re-
 „flexionibus mori incipiunt, & eo e-
 „tiam perveniunt, ut sint mortuæ,
 „Deus

Sæc. XVII., Deus Confessionem aliquando efficit
A. C. 1685. „impossibile, & supplet ipse tanta

„gratia præservante, quantam in Sa-
 „cramento reciperent: & ideo hujus-
 „modi animabus non est bonum in tali
 „casu ad Sacramentum poenitentiae ac-
 „cedere, quia id est illis impossibile.”

LXI. „Anima, cum ad mortem my-
 „sticam pervenit, non potest amplius
 „aliud velle, quam quod Deus vult,
 „quia non habet amplius voluntatem,
 „& Deus illi eam abstulit.”

LXII. „Per viam internam perveni-
 „tur ad continuum statum immobilem
 „in pace imperturbabili.”

LXIII. „Per viam internam perveni-
 „tur etiam ad mortem sensuum; qui-
 „nimo signum, quod quis in statu mi-
 „hilitatis maneat, id est, mortis my-
 „sticæ, est, si sensus exteriores non re-
 „præsentant amplius res sensibiles, ac
 „si non essent, quia non perveniunt ad
 „faciendum, quod intellectus ad eas
 „applicet.”

LXIV. Theologus minorem disposi-
 „tionem habet, quam homo rudis.
 „1. Quia non habet fidem adeo puram.
 „2. Quia non est adeo humilis. 3. Quia
 „non adeo curat propriam salutem. 4.
 „Quia caput refertum habet phantas-
 „matibus, speciebus, opinionibus, &
 „speculationibus, & non potest in illum
 „ingredi verum lumen.”

LXV.

LXV. „Præpositis obediendum est Sæc. XVII. A. C. 1685.
 „in exteriori, & latitudo voti obedi-
 „tiæ Religiosorum tantummodo exte-
 „rius pertingit. In interiori vero ali-
 „ter res se habet, quo solus Deus, &
 „Director intrat. „

LXVI. „Risu digna est nova quædam
 „doctrina in Ecclesia Dei, quod anima
 „quoad internum gubernari debeat ab
 „Episcopo: quod si Episcopus non sit
 „capax, anima ipsum cum suo Dire-
 „ctore adeat. Novam dico doctrinam,
 „quia nec sacra Scriptura, nec Conci-
 „lia, nec Canones, nec Bullæ, nec
 „Sancti, nec Authores eam unquam
 „tradiderunt, nec tradere possunt, quia
 „Ecclesia non judicat de occultis, &
 „anima ejus habet facultatem eligendi,
 „quemcunque sibi visum fuerit. „

LXVII. „Dicere, quod internum ma-
 „nifestandum est exteriori Tribunali
 „Præpositorum, & quod peccatum sit
 „id non facere, est manifesta deceptio;
 „quia Ecclesia non judicat de occultis,
 „& propriis animabus præjudicant his
 „deceptionibus & simulationibus. „

LXVIII. „In mundo non est facul-
 „tas, nec jurisdictio ad præcipiendum,
 „ut manifestentur Epistolæ Directoris
 „quoad internum animæ; & ideo opus
 „est animadvertere, quod hoc est in-
 „sultus Satanæ, &c. „

Hist. Eccles. Tom. LXV. X Quas

Sæc. XVII. „Quas quidem Propositiones tan-
 A. C. 1685. „quam hæreticas, suspectas, erroneas,
 „scandalosas, blasphemias, piarum au-
 „rium offensivas, temerarias, Christia-
 „næ disciplinæ relaxativas, & everfi-
 „vas, & seditiosas, respective, acque-
 „cumque super iis verbo, scripto, vel
 „typis emissa, damnat, circumscribit,
 „& abolet, deque iisdem & similibus
 „omnibus, & singulis posthac quoquo
 „pacto loquendi, scribendi, disputandi,
 „easque credendi, tenendi, docendi,
 „aut in praxim reducendi facultatem
 „quibuscumque interdicit. Qui secus
 „fecerit, ipsos omnibus dignitatibus,
 „gradibus, honoribus, beneficiis &
 „officiis ipso facto perpetuo privat, &
 „inhabiles ad quæcumque decernit,
 „vinculo etiam anathematis eo ipso in-
 „nodat, a quo nullus Romano Ponti-
 „fice inferior valeat ipsos (excepto mor-
 „tis articulo) absolvere.,

„Præterea Sanctitas sua prohibet,
 „ac damnat omnes Libros, omniaque
 „opera quocumque loco, & idiomate
 „impressa, necnon omnia manuscripta
 „ejusdem Michaelis de *Molinos*, verat-
 „que, ne quis cujuscumque gradus,
 „conditionis vel status, etiam speciali
 „nota dignus, audeat sub quovis præ-
 „textu, quolibet pariter idiomate, sive
 „sub eisdem verbis, sive sub æqualibus,
 „aut

„aut æquipollentibus, sive absque no-
 „mine, seu ficto, aut alieno nomine Sæc. XVII.
 A. C. 1685.
 „ea imprimere, vel imprimi facere,
 „neque impressa, seu manuscripta le-
 „gere, vel apud se retinere, sed Ordi-
 „nariis locorum, aut hæreticæ pravita-
 „tis Inquisitoribus statim tradere, &
 „consignare teneantur, sub iisdem pœ-
 „nis superius inflictis; qui Ordinarii &
 „Inquisitores statim ea igne comburant,
 „& comburi faciant. „

§. LXXXI.

*Innocenti Pontificis Maximi Consti-
 tutio contra ejusdem Molinosi
 errores.*

Hoc idem Sacræ Congregationis ju-
 dicialium ac censuram Innocentius XI. Bull. magn.
 Const. In-
 noc. XI.
 Argente l. c.
 pag. 362.
 Papa die decima nona Novembris con-
 firmavit, edita desuper Constitutione
 sequenti: „Cælestis Pastor Christus Do-
 „minus, ut jacentem in tenebris mun-
 „dum, variisque gentium erroribus in-
 „volutum a potestate Diaboli, sub qua
 „miserere post lapsum primi nostri Paren-
 „tis tenebatur, sua ineffabili miseratio-
 „ne liberaret, carnem sumere, & in
 „ligno crucis, Chirographo nostræ Re-
 „demptionis affixo, in testimonium suæ
 „in nos Cbaritatis sese hostiam viven-
 „tem Deo pro nobis offerre dignatus est:

X 2

mox